

[Kristen Touborg]

»Jeg agter således allerede i denne folketingssamling at fremsætte et forslag om en særlig statsgarantiordning, der kan motivere realkreditinstitutterne til at øge udlån til skoler og forsøgsbyggeri.«

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Baadsgaards citat startede med, at Fremskridtspartiet ønskede så frie forhold som muligt for realkrediten. Hr. Baadsgaard har masser af gange hørt mig spørge på Fremskridtspartiets vegne her i Folketinget, hvorfor i alverden vi ikke ophæver realkreditloven. Det vil hr. Baadsgaard kunne finde utallige eksempler på, jeg har sagt det så sent som i dag.

Derfor har Fremskridtspartiet naturligvis stemt for alle de liberaliseringer af realkreditloven, der har været fremsat. Men det er Folketingets flertal, der har bestemt, at realkreditloven skal se ud, som den gør i dag, og når Fremskridtspartiet stemte for, var det selvfølgelig, fordi vi ikke havde nogen magt til at få ophævet realkreditloven. Det lille ønske, vi har, hr. Baadsgaard, er såmænd bare, at det flertal, som har bestemt, at realkreditloven skal se sådan ud, også får institutterne til at leve op til den.

Og må jeg så sige til hr. Baadsgaard, som siger, at der ingen favorisering finder sted, at jeg tror da godt, hr. Baadsgaard ved, at solvensprocenten for realkreditinstitutter skal være 8. Jeg tror da også godt, hr. Baadsgaard ved, at for banker og sparekasser gælder der en solvensprocent på 9, og hvis ikke det er en favorisering af kreditforeningerne, så ved jeg ikke, hvad det er. Og jeg tror da også godt, hr. Baadsgaard ved, at når kreditforeningerne opgør deres egenkapital, må de indregne den solidariske hæftelse med 50 pct., men det må banker og sparekasser ikke. Hvis det ikke er en favorisering af kreditforeningerne, så ved jeg ikke, hvad det er.

Og det er de favoriseringer, hr. Baadsgaard, som Fremskridtspartiet ønsker at ophæve, hvis kreditforeningerne vil være banker og ikke realkreditforeninger. Men fordi vi værdsætter det gamle realkreditsystem i Fremskridtspartiet, ønsker vi, at vi kan få boligministeren til at pålægge dem at forblive kreditforeninger, for ellers skulle vi ophæve realkreditloven.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Nu er det jo primært problemstillingen i landdistrikterne, vi diskuterer. Fru Kirsten Jacobsen drog et eksempel frem fra et cafeteria i Holstebro, og nu er Holstebro ikke det, jeg forstår ved et landdistrikt; men det understreger jo bare, at det ikke kun er i landdistrikterne, man anlægger en mere kritisk vurdering af pantesikkerheden, end man har gjort tidligere.

Jeg vil godt spørge fru Kirsten Jacobsen: Mener fru Kirsten Jacobsen, at vi skal bestemme, hvor meget kreditforeningerne skal låne ud? Er fru Kirsten Jacobsen ikke enig i det grundlæggende princip, at det er den fri konkurrence og en konkret vurdering foretaget af en ansvarlig långiver, der fastsætter lånets størrelse og lånets vilkår?

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

I spørgsmålet om statsgaranti opfattede jeg fru Kirsten Jacobsens bemærkninger sådan, at vi stod for, at der skulle lovgives herindefra om generel statsgaranti. Det er korrekt, at på visse udvalgte områder er vi indstillet på at give statsgaranti med begrænsede beløb, bl.a. for at give skoler i tyndt befolkede områder hjælp til at kunne klare sig. Det er også en hjælp til landsbyerne, skulle jeg hilse og sige.

Så er der spørgsmålet om solvensprocent. Jeg erindrer det ikke – men det gør fru Kirsten Jacobsen altså – jeg mener, at man har den samme procent i kreditforeningerne og i banker, men lad det nu ligge. Det er muligt, jeg husker forkert.

Så til spørgsmålet om solidarisk hæftelse. Jamen det er jo netop under afvikling, og den hurtige afvikling, som man nu har pålagt kreditforeningerne, er jo netop medvirkende årsag til, at de er tilbageholdende med långivningen. Der er vist ikke nogen her i Folketinget, der har jagtet det princip mere end fru Kirsten Jacobsen, at solidarisk hæftelse omgående skulle tages ud af grundlaget for beregningen af egenkapitalen; men hvis man havde gjort det omgående, havde vi fået en situation, hvor kreditinstitutterne ville have været endnu mere tilbageholdende med at give lån. Det stemmer altså ikke sammen, når man siger den ene dag, at man vil af med den solidariske hæftelse om-